

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. május 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közlekedés biztonsága elleni büntett és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2007. november 16. napján kihirdetett KB.I.44/2006/19. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 300.-(háromszáz) Ft pénzbüntetésre **enyhíti**.

A 90.000.- (kilencvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A vádlott előzetes bírósági mentesítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa, a 2007. november 16. napján kihirdetett KB.I.44/2006/19. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki közlekedés biztonsága elleni büntettben, valamint rongálás vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 6 hónapi börtönre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, a vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól, továbbá kötelezte az eljárás során felmerült 39.674.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére az előzetes mentesítés mellőzése érdekében. A vádlott és védője egyaránt 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, a törvényes határidőn belül azonban fellebbezést nem jelentettek be.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf. III.11/2008. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet változtassa meg és mellőzze a vádlott előzetes bírósági mentesítését. Indítványozta továbbá az ítélet indokolásában az enyhítő körülmények köréből mellőzni a szolgálati viszony megszűnését, továbbá a súlyosító körülmények kiegészítését azzal, hogy a vádlott a büntetőeljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményeket, amelyeket a bosszú motivált. A súlyosító körülmények köréből a halmazat mellőzését indítványozta. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette álláspontja részletes írásbeli indokolását, amelyben elsődlegesen védence felmentésére, másodsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésre és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Beadványában részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által megvizsgált és értékelt bizonyítékokkal, továbbá a tényállás megállapításával. Ennek kapcsán kifejtette azon álláspontját, hogy a katonai tanács ítélete megalapozatlan, mert a Be. 351.§ (2) bekezdés a./, b./, c./ és d./ pontja szerint egyrészt felderítetlen, a tényállás hiányos, iratellenes, továbbá helytelen ténybeli következtetést tartalmaz. A felderítetlenség körében hivatkozott arra, hogy az előzményi cselekménnyel kapcsolatban tanúnak tekinthető tanú1, továbbá tanú2 aki ügyeletes tisztként a bűncselekmény bejelentését vette nem került kihallgatásra, és nem került beszerzésre az erről készült hangfelvétel. Nem került megállapításra, hogy mit keresett a vádbeli helyszínen a vádlott és nem foganatosítottak bizonyítási kísérletet. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában tanú3 tekintetében nem igyekezett feloldani a rádiótelefon szolgáltató, illetve a számítógépes beléptetőrendszer adatai közötti ellentéteket. A védő megalapozatlansági okokra hivatkozva elsősorban az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta, továbbá annak kapcsán a részletesebb indokolást kérte számon. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a beadványban írt védői értékelését fogadja el, annak alapján a tényállást változtassa meg és védencét az ellene emelt vád alól mentse fel. Másodlagosan pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. A védő további beadványában is eltérő tényállás megállapítását és védence felmentését, illetve az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Újabb beadványában is részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által vizsgált bizonyítékok értékelésével, továbbá hatályon kívül helyezés esetére indítványt tett a megismételt eljárásban lefolytatandó bizonyításokra vonatkozóan.

A védő a nyilvános ülésen az írásban előterjesztett bizonyítási indítványát változatlanul fenntartotta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakkal együtt tartotta fenn.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az írásbeli indítványában foglaltakat tartotta fenn és elsődlegesen védence felmentésére, másodsorban az

első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Perbeszédében pontosította az írásbeli beadványában rögzített adatokat, helyesbítette az elírásokat és kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság egyáltalán nem foglalkozott ítéletében azzal a körülménnyel, hogy tanú3 mobil telefonjáról 2006. február 26-án 18 óra 07 perckor hívás érkezett a vádlott édesanyjának telefonjára, mégpedig a cellakörzetből, tehát abban az időben és arról a helyről, ahol és amikor az a vonat tartózkodott, amelyen a vádlott - és vallomása szerint tanú3 is - tartózkodott. Kitért továbbá arra, hogy a telefonhívás 1 perccel azt megelőzően történt, hogy a vádlottat ugyanezen cellakörzetben felhívta tanú4 és őt a bűncselekménnyel kapcsolatban kérdezte.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követte el a bűncselekményt.

A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete megalapozott.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványa nem alapos.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat megvizsgálta, a logika szabályainak megfelelően értékelte és az eljárási szabályokat is betartotta. Megállapítható azonban, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének hiányosan tett eleget. A vádlott az eljárás során tagadta a bűncselekmény elkövetését, az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott tagadásával szemben elsősorban a sértett vallomása, a tárgyalás során kihallgatott többi tanú vallomása, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján állapította meg. A katonai tanács ítéletében, annak 3. oldal 5. bekezdésétől a 7. oldal első bekezdéséig igen részletesen foglalkozott a megvizsgált bizonyítékokkal és az általa értékelt körben megfelelő magyarázatát adta annak, hogy a vádlotti vallomással, valamint az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokkal, így különösen tanúvallomásokkal szemben miért a sértetti vallomást, valamint az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. Az értékelt bizonyítékok körében kiemelkedő jelentősége volt a vádlott számára, mintegy alibit igazoló tanú3 vallomásának, aki vallomása szerint a bűncselekmény időpontjában, majd ezt követően vonattal Budapestre, majd Szentendrére történő utazásuk során együtt volt a vádlottal és vallomása szerint a vádlott a bűncselekmény helyszínén nem tartózkodott, azt nem követhette el. A tényállás megállapítása szempontjából igen lényeges volt tanú3 szavahihetőségének vizsgálata. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy tanú3 vallomása azért nem volt elfogadható, mert a kérdéses napon a tanú szentendrei alakulatánál a számítógépes beléptető rendszer kimutatása szerint 16,35 órakor lépett be az alakulat területére, majd azt 19 óra 10 perckor elhagyta, majd 20 óra 53 perckor ismét belépett az alakulathoz. A tanú tehát a

bűncselekmény elkövetése idején nem lehetett együtt a vádlottal lakóhelyén, majd nem utazhatott vele vissza a szentendrei honvédségi objektumba. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok elemzésével, különösen a számítógépes beléptető rendszer adatainak elemzésével jutott erre az eredményre. Megállapítható továbbá az, hogy a katonai tanács a bizonyítás részévé tette, az iratok között rendelkezésre álló híváslistákat és az azok között a 43/a. naplósám alatt található tanú3 által sajátjának mondott telefonhoz tartozó híváslistát. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - az iratok tartalmára figyelemmel - az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását annyiban egészíti ki, hogy a 43/a. naplósám alatt található híváslista, valamint a számítógépes beléptető rendszer adatai közül a beléptető rendszer adatai fogadhatóak el ítéleti bizonyossággal, figyelemmel arra, hogy az egyes személyeknek névre szólóan kiadott, mágneskártyával működtetett számítógépes beléptető rendszer a rendeltetését tekintve éppen arra szolgál, hogy adott időben, adott személynek, adott helyen tartózkodását, objektumba való be-, vagy objektumból való kilépését hitelesen bizonyítsa. Ugyanakkor a híváslistákhoz kapcsolódó, a mobiltelefon szolgáltató által adott tájékoztatás szerint a híváslistáknál a földrajzi helyre vonatkozó információ pontatlansága és tájékoztató jellege miatt kevés konkrét tartalommal rendelkezik. Egyébként helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az eljárás során még tanú3 sem hivatkozott arra, hogy mágneskártyáját más személynek adta volna át, vagy az egyéb módon más személyhez került volna. A fenti kiegészítéssel a tényállás megállapítása szempontjából releváns bizonyítékok teljes egészében értékelésre kerültek, ezért a másodfokú bíróság nem adott helyt a védő által előterjesztett bizonyításkiegészítés iránti indítványoknak, figyelemmel arra, hogy azok csupán az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményeznék.

Egyébként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Az ítélet hatályon kívül helyezésére az előzőekben írtakra figyelemmel nem kerülhetett sor.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.184.§ (1) bekezdésébe ütköző közlekedés biztonsága elleni büntetben és azzal halmazatban a Btk.324.§ (1) és (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő rongálás vétségében megállapította. A tényállás megalapozottságára tekintettel a felmentésre irányuló indítvány sem vezethetett eredményre.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Megállapítható azonban, hogy az elsőfokú elbírálás óta további jelentős időmúlás következett be, melyre figyelemmel az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával a Btk.51.§-a alapján a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 300 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre enyhíti. Rendelkezett az

összesen 90.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására a Btk.52.§-a alapján. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a másodfokú elbírálás idején fennálló büntetéskiszabási körülmények mellett a napi tételek száma a cselekménnyel arányos, míg az egy napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi vagyoni és jövedelmi viszonyait. Nem tévedett az elsőfokú bíróság viszont akkor, amikor a bűncselekményt ismételten elkövető vádlottal szemben lefokozás katonai mellékbüntetést szabott ki, mert a cselekmény jellege miatt a rendfokozat viselésére méltatlanná vált.

A vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés együttesen szolgálják a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat.

A főbüntetés enyhítésére figyelemmel, a másodfokú bíróság a vádlott előzetes bírósági mentesítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte, mivel a Btk.102.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján pénzbüntetés esetén az ítélet jogerőre emelkedése napján a törvény erejénél fogva mentesül. Az ügyészi fellebbezés tehát - eredeti értelemben - eredményre nem vezethetett.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai - alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. május 16.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. május 16.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

